

MIC. # 9640 (RAB. 2392)

SIFRE.

ספרי

NISIBIS: [14--]
ORIENTAL SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

97

SIFRE FRAGMENT MS. NISIBIS

ומהן שדיני נפשות כגון תלמידי
 חכמים וכו' עשה. וחברו העדה הדין עשה. נ' מהן הדין החדש והמורה החדש
 החדש על פי עדים והדומה על פי דייטן אי מה עדים שנים וחין כד שקול מעסיפין ענה אחד ויין
 סגרים לפי שטענה ענה טעמן כמותה ללמד שדיני נפשות בשנים "סל פכ"
 וחברו העדה מיין אשה דין הודנעט כן שונב כן מניד הכל מוקדימין לעי
 וכל סולתין ומכחין אונס מעס. מי שטעניכ מיתה הרעמו שלח עתתיכ מיתה פירוהו ו
 ומתנידין אונס לבטחמו שז והגיכו אונס העדה. ד' מאיד אונס מוקדד ימיו של אדם וכן נזכר
 מאידך ימיו של אדם וחין כדן שיהא מי שמוחזר ימיו של אדם לפני מי שמאריך ימיו של אדם
 ד' אונס רופח מסימא אונס ארץ ומסתק אונס כונה וסדן נזכר נדס לשטנה סתעדה על אדם
 בארץ. יחיו דין שיהא מסימא אונס ארץ לפני מי שערס להטות שכינה על האדם בארץ
 סל פכ. ואם יבא יבא הרצח. חל ל' לעג כן ערה חס מרות טורענות שהיא מועת
 הפוסע פסיסה אחרת הדי הוא מרת ייכעטו חל וחומל למדות המוסה מדובה. ומסת
 אונס נל אדם כי בעיד מוק לבו יטב. מה שאן אונס אונס הדנכאונס הער געה מעטונה לשכונ
 וכן לוי געה מעד. ואחד מנות הסק הנזכר. ילח לסדרות דברי יהודה ד' מאיד אונס יטב
 לסדרות. יהיו חלה לשם לחוק מעט שיהנו הדבר לדורות. ככל מושכות כס בארץ וכן
 וכחובה לארץ. סל פכ. כל מטה נפט למה חלמי לפי שהוא חומל ולכח עולה
 הדס. טומע אס יהדשו. כינו לבן עטמו חל כל מטה נפט לפי עדים ידע אונס
 הדסת. מניד שאין הדע לא בעדים דברי. ד' יחשיה ל' יונטן אונס כל מטה נפט לפי עדים ידע
 אונס הדסת. למה חלמי לפי שהוא חומל ולח ימות הדסת עד עמדו. טומע אונס יהדשו ככל שאן
 בעדים חל כל מטה נפט לפי עדים. מניד הכה שאין הודע לא בעדים וכל. ועד אחד לא יעג
 כעס. אבל ענה הוא לכות. ועד אחד. חכל ענה הוא לשכונע. ועד אחד זה כנה חכ כל
 מקום שז ער הדי שאן שטם עד שיפוט לך הכה אחד. סל פכ. לח תקחו למד
 נאמי לפי שהוא חומל ואס כפר זשה עליו. חו טס סימתן פדיון למקמתן כדי ש
 שמים כן יהו סימתן למקמתן חל לח תקחו כפר. ד' יחשיה חומל הדי הוא שיבא ליהודי וחבר
 סאחדים תייב חכלוכן אחרים פמודין כעפן ולח באמון. חו עד שלח טמור דינו חל אונס
 הוא טעע למות עד שלח טמור דינו תייב מעס טמור דינו פמוד. ד' יונטן חומל הדי שיבא ליהודי

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

04447

אלה הדברים

אשר דבר משה . וכי לא תעבא משה לא לו כלב והלח הוא סבב על
התורה כלה שני ויכתב משה את התורה הזאת ומה תל אלה מלמד שהיו
דברי תבחות שני וישמן יסודין ניבא . כי ופא ברב חומו דברי עמוס אשר היה כהן קדיש מלמד על
אשר חנה עלי ישראל שנתם לפני המעב . וכי לא תעבא עמוס לא לו כלב . והלח יותר מלחכריו
עבא ומה תל דבר עמוס מלמד שהיו דברי תבחות שני שמעו הדבר הזה פרות השן אשר סך
שמרון העשוקות דלם הורצות אכונס האומרות לאדניהם הביאה ושתה . לו כת דיינן שעה
כי ופא ברב חנה חומו אלה הדברים אשר דבר ידמיהו אל כל ישראל . וכי לא תעבא ידמיהו לא על
לו כלב והלח שני ספרים סבב ידמיהו ומה תל אלה מלמד שהיו דברי תבחות . ומכין שני סבב א
אמר יי קול חכמה שמועיו פחד ואין שלום שלו פא ודא חס יול זכר מדוע דאזני . כי ופא סב
אלה דברי דוד החתונס . וכי לא תעבא דוד לא על לו כלב . והלח סבב נאמד וזות יי דבר ס
ומדע על לחט . לא מלמד שהיו דברי תבחות שני וכל על כקוץ מונר כולחם כי לא כד יקחו
ואיש אשר ינע . כי ופא ברב חנה חומו דברי החלת כן דוד מלך ישראל . וכי לא תעבא לא על
לו והלח סבב ויהי סירו חמשה נלם . לא מלמד שהיו דברי תבחות שני וזרח השמש וסא השמש
הולך אל דרום וסובב אל צפון זהו מזרח ומערב . ואומי כל התלים הולכים אל הים . כי תחנת
התענים בחמה ולבנה וכיס שאין להם מעט שר . אל כל ישראל . לו הוכח מקסטן היו לו טפסוק
חומו כן הייהם טומעניש מבין עמדם ולא הייהם מטיבין לו דבר מכך וכך שאלה היינו שם היינו

הקדש אחד וזהו סעודת ארבע סעודות . ארבע סעודות יתנו ואלו הן סעודת ארבע סעודות

דבר סעודת . לזה נקראו לכות . הדי שחזר ארבע העשר במחיר שומע את יתן ממנו ויגלה ויגלה סעודת ארבע סעודות

לכות . סל פס . ולזה נקראו את הארץ הדי זולתה לכות לחשים . וזהו סעודת ארבע סעודות

הארץ ארבע סעודות . לזה נקראו את הארץ . כי הדם הוא יתנו את הארץ ל' יתנו

אומל סעודת סעודת ארבע סעודות . וזהו סעודת ארבע סעודות . וזהו סעודת ארבע סעודות

ועוד שם את העגלה . הדי שנתעברה עגלה ואתו עמדה הדי שומע . חזק יתנו להם וזהו סעודת ארבע סעודות

יבד כ' ארבע סעודות . ולזה נקראו את הארץ ארבע סעודות . מעבר הדי שומע דמים סעודת ארבע סעודות

את הארץ ומאס לכות ארבע סעודות . ומאס שפיכות דמים חרב כית המוקדש . ומאס שפיכות דמים סעודת ארבע סעודות

סוף דין ועל כלל נקדם את המגן את חסדו ל' ארבע סעודות ונתקנה לו כבוד סל פס

ועוד על מעשרות הארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

ועוד על מה דאוי להביא עגלה ערופה על ההיכל או על הערנות נע על ידך כבוד . וזהו סעודת ארבע סעודות

אכזר סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

על סוף מעשרות דמים . וכן הוא אומל ועל דם נקי שפיך מעשה הדם מלך . מיכה ארבע סעודות

דמים סעודת ארבע סעודות . חסד ארבע סעודות . חסד ארבע סעודות . חסד ארבע סעודות

כבוד סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

ואומל ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ל' סוף אומל חסד ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

אכזר עמק סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

זהו סוף סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

סוף סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

עמק סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

אומל סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

אש: חסד סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

סל פס . חסד סעודת ארבע סעודות . ואלו הן סעודת ארבע סעודות

כבוד ואלו

והוא נמשך למעלה שזה מקור כל עולם ומלואו לזמנים ושלמים. והוא חל על כל אדם
עיס ודברו סוף לימים ודברו. היו הדעות חומרות כן וזמנו של כלל לקבל כל אדם ולא מקו היחיד כן
אזל לזמן מעשה לישראל. ודי זהב למעטן. ודי זהב לבעל. ד' כנה אומל עבדו ישראל עם הדיוק חייבין
כליה יסא זהב המעטן ודבר על מעשה תעגל. ד' יוס. כן חטנה אומל סודו בעשה לו עמו נסיו
שמו חכמהו למקום סודו. שנים כים שנים נמים. שנים סמן. שנים נשיו. ואחד סודו פתן
סודו נלים. ואחד סודו תעגל. אומל לו ד' יוס. כן דוד מסורה יהודה ככ. עד מסה חנה מעשה עליו
המקדחות מעמד חנ' עני שמעס וארץ שחורסו על כל המקדמות ואין מקום סודו לא על שם המזון
וכן הוא אומל ויקרא שם הסוד עשוק. ויקרא חנה סכעה. כוסף כוס דודו יהודה מסא סודו
סודו ודמסק מפתח. זה מעשה שחול חד לחומות ודך למעל. אומל לו ד' יוס. כן דוד מסורה ככ
יהודה ע' מסה חנה מעשה עניו חנה המקדמות מעמד חנ' על שמים וארץ סודו מדמסק וסם
מקום שמו חודך. אומל לו ומה חנ' מקיים ודמסק מפתח שעתה יונתים מעשה ע' דמסק
סודו ודמסק מפתח. ואין מפתח לא יונתים סודו חנה מפתח עדי. ע' אומל לו ומה חנה מקיים
ונבטה העיר עלתה. שאינה עתה לזון ממקום. אומל לו חנה חנ' מקיים ודמסק ונסה למעשה
למעשה שעתה ארץ ישראל לחנה מרחבת ועלה מלך צדיה כתלמה זו שוקדה מלמטה ורחבה מ
מלמעלה ושע' יונתים עתה להיות מנעץ ע' דמסק וכן הוא אומל חנ' סודו למעלה כוסה
כס דמסק. ונליות כחנה וחופות כענה סודו ודמסק מפתח. ואומל עניו יהיה חנ' כוסה. כחנה
והלכו שמים דכס. כוסף כוס חנה אומל דודו יהודה וידעו חנה כמדת המעשה. חנך זה
יוסף שהוא חנ' כחמה דך כענה. אומל לו ד' יוס. כן דוד מסורה ע' מסה חנה מעשה עליו
המקדחות מעמד חנ' עני שמים וארץ שאין חנך לחן חכמים. שהיו כול ענין ויפתח מסה
ידו כענין סודו וענין חנה על ארץ מרים. סוד פכ. אחד עשור יוס מחרב וכו' מחנך
אחד עשור יוס מחרב לקבורה חנה ומקבול. החנה לחרות. והלח חינו לא מסה כן
ימים סודו יוסע מהו יא דרך שלשה ימים. ד' יהודה אומל וכו' לז' ימים היו ישראל מולכין אחד ע'
עשור מסעות והלח חינו מהלך מ' יוס כענין סודו כליו ויקם ויטה וילך רבת החכמה והוא
אחד סודו חנ' חפשו לחנה לך ענין החפשו. ד' חנה עשור יוס. לו זכו ישראל לחוד עשור
היו ענין לחנך לא מעשן שחללנו מעשהיהן על המקום עליהן מ' סנה סודו כמקסד הימל חסו
הדוד ד' יהודה אומל לו זכו ישראל לז' ימים היו ענין לחנך סודו וארון כיתו י' סודו לפתחם. עש

משכן לו על שם ורבו . וזו חלל יסדל ~~משה ונחמה~~ ~~משה ונחמה~~ ~~משה ונחמה~~ ~~משה ונחמה~~
לכן הרב מוסיף כל מי שיש בו תשובה יבא ויאמר . זלל כל יסדל ממנו שהיו בעל השם
ויספן עמוד סגפנות . אמר ל מדפן העבודה חס יש כדור הזה מי שיזכר לרוב רגשות אמר
ד עין יבה עבודה חס יש כדור הזה משודע היחד תוכתין . חל ל יותן מעלנו עינינו חס
שפעמים הדסה נתקנה על ידי עין כל לפני רב וידע אל שהיה מעסיק ב' תהיה על פלחנות
ואחת לקיים מה שג' הונת תושב ויחבר . בעב הידן . ממנו שהונתו על מה שעשו בעב
הידן . כמור . ממנו שהונתו על מה שעשו כמור . זלל כמדבר שהיו ממילין כבהם
וכיורהם קטנים וזרחין לעך תיקו של משה ואומ' לו כן עמור מה חטטה התקנת לכן לל
מה פרטה התקנה להן ללו . ד יהודה אומ' הדי אומ' מי יתן מותשי ביד יי . זלל כמדבר והיה
השל על כל מה שעשו כמדבר . בעב שהונתו על כל מה שעשו בעב כמדבר . וכן הוה חו
ויסדל יסדל פטרים . מול סוף . ממנו שהונתו על מה שעשו על הים שהמרו על הים והכחו
עין שבי משה נמסעת . ד יהודה חוה המרו על הים והמרו כעך הים . וכן הוה חוה וימדו
על ים כים סוף . על ים עה הים . כים סוף חדי כעך הים . יכול על הונתו לא סתתה מסע
כן מסע למסע מוטן חל כין פתח וכן רכל רכל רכלות שתכלו על המן . וכן הוה חוה
יטעמו חטה . אמר להן שופרים כל עכמו של מלכים חין כודרין לכן לא חסבה חל שלח יתן
חתר נטה וחתה עדי ית . וחתם כמורה שהמסות חתם סה חתם מעט עמין לפט כמיות
חכמים חתם הולכים שהמדת לו חטה לו עור ספרו . כמורה שהמדת לו סה טרעם עב
וחל חטה חטר סתה עמיה . וחצרות . חל לכן חס למנו ממה שעשית למרים כחצרות
חם למדים הצרות לת שחת לה פטם כרין חל וחל למחר כב האדם . זלל חס מרים שרת
דכה לא כחתה החקין קמעה כך עעשה . המדבר סמי שצדל ממנו על חתה סמה וכמה
חם מרים שלח רתה לא למכזה ולכבוד ולח שמע שום חדם וכמה לעצמה דכה ולח שמ
שמע לא המדוק סבד סג ויטעמו יי . כך עעשה . המדבר כפנות של חדם שלח למס
שמים וכרבים על חתה כמה וכמה . ודי חק . זו יתרה על כל מה שעשית . מעשה חעב
קטה על מן הכל . היה ד יהודה אומ' משל לחתה שעה לחכרו צרות דכה כחתונה חוסין
עליו כדה חתה חל לו חל יתרה על כל שעשית לי חו קטה על מן הכל כך חל להן מן חל
המקום לישדל זו יתרה על על כל מה שעשית לי . מעשה חעב קטה עב מן חל . ד סג

לא סתעף לדרך והפיל סתחן וענן למשקש אחד כן הוכיח לך עמו אחי הכניע לו סתחן לא היה קשה
 נשתי כמכונן קשה היה שהמדינה קשה וכל לא היתה מדינה קשה וסתחן שדוי כעבה קשה היה על אחי
 כמה וכמה שהמלך קשה וכל לא היתה המדינה קשה וענש שדוי כעבה קשה היה שהמלך קשה על אחי
 סנה וסמה שהמלך קשה והמדינה קשה כעשתיים שהיה קשה כעשתיים אדרעי זה מעדום המלכות
סל פכ כעש הירדן סאדץ מואב ד יהודה חין הוחלה לא לשון התחלה סל הוחל סל
 ועשה הוחלת לדרך וחמים חומ חין הוחלה לא לשון שבועה סל ויחלל משה למסד
 את האיש ויחלל ויחלל שחולל את העם סאד את הדעה חלל ען סמאך שריתה מי שסמע
 סאוק וסכוו יכח ויטע חורט מי שסמע פרעה וסכחה יכח ויטמענה סדך אחר חן הנטה אחת
 יכח ויטמענה לכך נאמ כחד הכח **סל פכ** עלינו דב חלמי חלל ען על מועצו
 את חומל לא מפי הקנה חט חומל לס רב **לש סכר סד** חלל עהס סכר חולל לס יטע
 יטיסעס סד הנה ששיתס ל את השלחן ואת המסורה וכל החנין דא הטיה חולל לס יטיסעס
 סד הנה קבלתם את הדעה מנתם על סנהדרין מנתם עליכם סדי לטיס סדי מאותה סדי חמטיס
 וסדי עשרות הא הטיה טולה חיל לס יטיסעס סד הנה דא רב לס דע חולל לס יטיסעס
 סד הנה **סל פכ** פיו וסע לס וכוזו חד ערע וחרמה הך האמר וכל כל סכנו
 זה עמון ומואב וחד טער כערסו זו מושר על יעד סדו זו חד המלך סכסלה ווספל
 לה וכניב זו ספלות דחוס וסחוק הים זה חסחלון ועה וקסרין ארץ הכעש זה כול טעב סל
 ניה כול הכעש מציק ההר הטוב הזה והלבון חלל ען שאתם עבגין לדרך יסדל פריס
 חתם לה עמיד לס מלך ולטיות לס בית הסתיה ומטן שאין לבון לא מלך סל כל חל הלבסון נ
 ויקח את צמותה חדו ויחול החות חסר כלסון חין לבון לא כה המעקח סל נלע חתל דחלל
 לבון ויחול והלבסון סאדיר יכלי ולמה דוראין חות לבון סמלכין עסותסם סל יסדל סל חס יהוה
 חמאסם טעס כלל ילכינו ע העקר חנוול סד סרה סדוכו ורשקו כני חדץ יסדל מעל חתדיו
 חול עבר מלך מלך דא סמכרז והולך ע סכולה כמעסה דא סרה סרה ורבה ע סעכר חות
 ספסיות הדי כל הנהרות חולל לפדות מוט מה חין את מעמיע חולך כדרך סחולכסו חולך למדחור
 חולל ען מעש מוכתין על וורען כ זריעה ועלה לץ ימים סמועין כ טריעה ועלה לל זכ הדי חסע
 מעסכח ע העד העול סד סרה מלמד ספרה ורבה ע סחולכסו כו ספסיות **סל פכ**
 דיה ענת לכך חתה חרץ חלל ען חיל לס מאומד וכל מוטמועה לא

וזה חומר של החזק . זה סודות כבוד וזה חומר של החזק . זה חזק כבוד וזה חומר של החזק . לך עמוד
צדק כבודו יעבד ומכח החיות . בין איש לאיש למדת חזקתו . מן חמתו חזק דתן את הישגיו . בין
איש ובין אחיו . אין ללך בין איש לאיש . בין איש לאשה בין חומה למעפחה . בין מעפחה לחכמה מן
הזל בין איש ובין אחיו מכל מקום . בין גוי . זה שאנו עשו דברים . חל לנו חמדת תשם סעך של החזק
חומר לא חמדת . המידה שוקר חזקתו . והוא חומר לא חמדת . לך חל ובין גוי זה שאנו עשו דברים .
לא ובין גוי זה שכנו . לא זה שוכנו . לא זה שוכנו . כל פה . לא הגדו פעם כמפני
זה המלטה להנטיב דייקן שמח החל איש פלג טהר חושינו . בין איש פלג נכוד חושינו
בין . איש פלג קדוץ . חו הלט ממנו חושינו בין . נמצא מנסה את החייב ומחייב את החוסר .
לא מפני שהוא דע לא מפני שאינו יודע ומעלה עליו הכתל כל הכד פניו בין . סקטן כבוד של
החומר החזק וזה עט וזה עטיר מצוה לפרטו וחזקו בין ונמצא מפרטו כנקיות וזל סקטן סתור
השמען . לא שמח החומר היקר חט פועל כבודו של עשיר בשכל דני חושינו ולמיסח לחוץ חט
חומר לוהן לו מה שחזקה חייב לו וזל סקטן כבוד . שאם פאס טהרם למסך לזק עז שלח השמעול
דברים חזקה רשאי . לשמען . מעשה מעשה דברים חזקה רשאי . לשמען מאחר שטענה לך הדין שמענה
הדין וחזקה ידע לכות את החוסר . ולתייב את החייב לכות שגל חזקה הדברים אשר השמעו
דברו חמדת איש את רעהו חמדת משפט ושלם . חזקה מעשפט שיש בו שלום הוי חומר זה כפועל וזל
חומר המעלה את הקטן למקום גדול ונחל למקום קטן והוי כפועל . וחכמי חומר כל המכבד הדין זה
חומר שגל וכפועל כן טאץ . נמצא זה מעשה את הדין ומנחץ ליוסני . לא תעז מפני איש .
שמח החומר מעתה חט מפני שמח יהונת חזקו חו שמח ידבר את גישו חו שמח ישקוד חזק
שעשותו וזל לא תגדו מפני איש . וכן בהמשפט הוא חומר נחמד לשוכנים . והדבר אשר יקשה
מש . חל לו הקשה למטה חזקה דין קשה סתיוך שאם מעדיעך שאין חזקה דין קשה ומכח עדין
דין שישמר תלמידך . יכול לשמוע חזקה זה והדין של סיות צבחה . וכן הוא חומר ויקדב מטה חזק
משפטן . כובא כדכ חזקה חומר כל יטעו ויטע העלים ממנו . כזכיל חומר מה יש . כובא כדכ
חזקה חזק ויש שחול את שמוול כדך השער חט הדוחה . חל לו חטה חזקה חמדת חט הדוחה
חט מודיעך שאין חזקה דוחה וחימה הודיע בשעה שחל לו מלח קדוץ שמן . מהו חזק וידח את
כליכ . חל לו חטה חל רכא חל מרחקו . כל פה . ואצוה חזקתן חזקה הדם: אשר השמן
לו עשות הדברים שכן דיט ממנוסו לדין

שם אפוא עמלך שג' ה' שם ארבעים יום . לא ידע אף מהיית עקב רגלים . היש אולי עמלך
ממנה נלכו דיין שחן ממונן לך חסד פוחקו . אם אין כן און כן כן אם אסו מוכחין דודון והוא
כושא לוי פנים כדן לך נחל ותעו חוזה שזה יית מעטב ככדים הייחש אולי יעשה הדבר במתק
כל פס . ואחך את חזק פסכביש . מטטנס כדכדים . אמדות להם אשרים על
מ . חוקי כחין להמיות על כן אכזהם יסחק ויעקב . כן אדם שטקדחו כנים למקום .
ואתים ורעים . סם חמדה ועלה . רחן מדעיה וכל לשון חכה . תשים חכמים . זה אחד משמע
מעוות שאמלו יתרו למטה הלך ולא מצא לא שמה . תשים חכמים וידועים וכונס . שיהו
מכובדן עליש . ראשים במקח ראשי בממט ראשים במשא ומתן . ראשים כבניה ובצאק
שיהא נכנס ראשון ויוצא ראשון . לך נחל ואחך חוזה ראשים שיהו מוכבדן עליש . שר לעים
שאים היו לך וען מאותה רפני חסד אחד עתפם שר לך . שדי מאותה שאם היו קצפ חסד אחד
ענפם שר מאותה . שדי חמשים שאם היו מלפן חסד אחד עתפם שר חמשים . וכן שדי עשוות .
ושפדים לן הלעים המכס כדכונע . כענן שזן ושפדים הלעים לפנים ואולי והלעים מתשים
לכל העש לאהה הסו . כל פס . ואכזה את שפדים . אמדות להם הוו מוענן
כדן סך אולי שאם כח הדן . לפנים פעמים ושש חלולתאמר כד כח דן זה לפנים
ולדים ושניהו ושלושה לא הוו מוענן כדן סך אולי חש ססוהנולה הוו מוענן כדן
והעמידו תלמיד הדכה ועשוס ינ לתורה . כענה היתה . לשעב הייחב כדשות עצמם עשו
הדי אדם משועבדים ועבדים לצבור . מעשה כן יותק חל לעו חסמא שהוסיב לך ולא הדנישו
סין תלמידים . לעת עכה לבו וישבו חזק התלמידים . וכך היות מחדע של לך שזהיה ענפון
שלו כדוע שאין סם קטע . ושזהיה ענפן ולא היה חן שלו כדוע שיש סם קטע . ענפן הוא
חתר יותק כן כוד . חל לעו חסמא שיטבו חס חזק התלמידים חל לעו חס יותק כן כוד . ולעו חסמא
הודעם לצבור שאין חרם מבקטין עשוה סחה על הצבור לשעב הייחב כדשות עצמם . מיין
יחילך הדי אדם משועבדים לצבור . שמע כן חתים . כך היה מודת של ל' ישמעל שזהיו
כחין חצבו לרין ישראל ועי אס כדין ישראל יכול לזכות את ישראל מזהו . ואם כדין האומות מן
מוסדו . אולי מה איכפת ל' לא כך אמרה תעה שמע כן חתים . רשכר אולי לרין כדן ישראל
היה דן כדין ישראל אס כדין האומות העלם דן כדין האומות העלם . ושפיותם כדן כדן כ
כדדון וענע ומבוא דחיות . משל זה עתק כמלדת זה אולי של הוא . זה יוסכ כדן כדנת

שאלו כדס שדס שיוטל סדסן תלסס סדסו סבסס . כן שגל כדס וזרדו חלסנו . מענד סדסן סד
 נבחה מדל חזרבה עננן עלה זעעלה ויהסו חזקה . ויעלו ויענו ויעלו כנב . ויאמרו פוסה חזרן
 וס ליוסטה אמרו והלח לז אמרו לז ס עטה . ופי חל כוסטה יהוסע וכב . חנפוז לז חכוס לז
 לעלות . סל פס . ותנפו כחלסס ותאמרו . מלמד סדו סדך מטבחהס ואול דכוס
 שיותלמיס . עננן סז דכוס טבן סיותלמיס . חבל סכין יודה סן השמיס וסדקה חז
 כסיסן סז והס ידו חדו כסן . לז מלמד סדו יענן כדך חללהן כוכן ומכבן וסוטלן חז
 כנהן ואול להן חו לזס דוויס חו לזס סעסין למחר יהו יהודן חזס . יהו סכין חזס . יהו כולבן
 חזס על חבלוב . וסוטלן חז כסיהן ואול להן כ למחר מנעמדין חזס סדלן חו לזס דוויס . כעלותי
 חזס . חפסד סהמקום שונח חז חסדות והלח סה חמסע חזס אמר י . לז חן שסוטלן חז המקום
 מטל הדדיו מה דילבך על חמך מה דילבך עך . לעת חזתו כיד חזמו . להסמלדו . עננן
 סז ויסמוע הסעני וכל יוסכ חזרן ונסכ עליס . סל פס . חנה חזתו עליס . אמרו ס
 כז מטה חס מטב חזס חזרס הייסו סומענן דכוס
 חזס סכסו כנהן וכיסוסו סויהן . עס טול . מלמד סדו נבחהן כחומה . וזכ מלמד סדו מלחן
 כחלסין . עדיס עולוסו פסדות כלמיס . לזכן חזמו רבו הלכ כלסון הפי . סמוע יכדל חזקה
 עבר הוס חז הירדן . חכל מה שחל המוקס לחזסס והדבה חזרועך ככוכ השמיס חין דכוס
 חז . וס כט ענקיס דחיסו סס . מלמד סד חזס ענק עלוב עך עננן סז לז ענקיסט נחזה .
 וחזר חלס . חל להס לז מעמדי חז חזל לז . לז מפי חזקת . חלת דחזן וחל חזרעין מנכס
 כ . לז חז חז חז חז לזס . חל להס מו סעשה לזס כסוס כמכוס וכל חזסיס חלו חז
 ענד לעסוד לזס נסיס ונכודות ככסוקס לזרן . כז חזר עשה חזס כמכוס לעניס .

ואתחנן אל ואל

סל פס . סעסוסכס ידכר דס . שז פונסי סוכ
 שאלהסכ
 עמדו לטול מטה וזוד מלך יטל . חל מטה לפי חקס דכוסו סל עולס עכיה סעכח חזס
 חזי . סל יחו כדיות חזל עליומה סזיף מטה כעשה חו חל דכ סל סכמה . משל למלך סז
 וחל סל מי סחל פט סכיעת יהו מחזירן חזת סקיפון . הלכה חטה חזת כס סוכס לקמה חלטה
 פט סכיעת וחז מחזירן חזת סקיפון . חזרה להן ככססה ממך המלך הודיע סחונט סל חו
 כט המדינה חזל דומה עמוס סה דכ כחוף חו דכ כספס . מה עז חלג לה כט סכיעת ככוף

ממנו

אלה למד ללמד כל מה שיש לו ללמד... על הודיעת אדם אדם מרשף חותם ואם לאו... כבוד וידע ונעם יסוד...
 עלו חף סוף בעת ההיא למד... שתיין וכל למד על הודיעת אדם אדם למד ואם לאו... כל פס...
 וכל מקום שז' להם זומרת הדין שז' עד חלשים... וכל מקום שז' להם זומרת הדין שז' עד חלשים...
 חסד החלטה... אדם הועתה לי עדי... שעה שאמרת לך... וזהו שאדם חתם כז' יסוד ואמרת לפיך איני...
 יכול שרשך שבעת ליתנו שאיני זו מאצב... שז' ויחל משה לשבת חתם האים... ואין הואלה ללמד...
 שבעה שז' ויחל שאול אל העם... רח' אדם שתחת לי פתח שאעמוד ואחשבל לפיך על פניך...
 כשעה שסדחו יסוד לפיך שז' הרף ממנו ואמרת... וכי משה היה תמוס בקהלה ללמד חתמה...
 מקום חל הוא ל והודבר רש' על מיד ויחל משה... ואם לפיך רכוסו של עולם אדם שתחת לי...
 פתח ועמדת והחשבלתי עליהן ושמעת תפלה וסלחת לעשם... היית סגור שאני נתפללת עליהן...
 והם לא עשו... והלא דברים קל וחומר אם תפלה יחיד על רכוס כך נשמעת תפלת סלרכים על אדם...
 כמה רמה על היחיד... להראות חתם עבדך... יש שקראו עצמן עבדים והקב"ה קראן עבדים... ויש שקראו...
 שקראו לעצמן והקב"ה לא קראן... ויש שקראו קראו לעצמן והקב"ה קראן... אברהם קראו עצמו עבד...
 שז' אל נא העבד מעל עבדך והמקום קראו עבד שז' לעבור אברהם עבד... יעקב קראו עצמו עבד...
 שז' קמטת אשד עשית את עבדך... והקב"ה קראו עבד שז' וזהו חלתי רח' יעקב עבד... משה קראו...
 את עצמו עבד שז' להרחות את עבדך... והקב"ה קראו עבד... שז' לא כן עבד משה... דוד קראו עצ...
 עצמו עבד שז' איני עבדך כן אמרת... והקב"ה קראו עבד שז' ונפיות על העיר כעבדך דוד עבד... ו...
 דוד עבד... נשיא להם... ישעיה קראו עצמו עבד שז' כה אמר יי' יום... מכאן עבד לו... והקב"ה קראו...
 עבד כשאר הלך עבד... ישעיהו... שמעל קראו עצמו עבד דבר כי שומע עבדך... והקב"ה לא קראו ע...
 עבד... שמעון קראו עצמו עבד שז' ונתתה אתה השועה כיד עבדך... והקב"ה לא קראו עבד... שבעה...
 קראו עצמו עבד ונתתה לעבדך לכ שומע... ולא קראו המקום עבד לא תגלו כדוד חזי סגנונות...
 על העיר כעבדך דוד עבד... אינו לא קראו עצמו עבד וקראו המקום עבד... השמעת לבך אל עבד...
 חזי... יהושע לא קראו עצמו עבד וקראו המקום עבד ועבד... שב... חלוקים לא קראו עצמו עבד...
 וקראו המקום וקראת לעבד... ללוקים... ודונבל לא קראו עצמו עבד וקראו המקום שז' כזום התוא...
 טאם יי' צבאות אקחך וחבבל כן שלח עבד... ושמתך כחותם... וכל לא קראו עצמו עבד וקראו

והוא ויהי שטוב לך היא משפחה : כ אלא משה שקם הקהל עבדה שעבוד יסוד אחר אלא לו חסד
הדין כותפה שלא היה לה עבדים שג על אשר מדינת פי : ל שמעון אומג משל למגן שהיה מהלך
הוא וכו' סדוקין של הניע במקום צי נהפך קדונו של עלבו נשומת עיניו : נקמעה ירו' שמחודג
שזהיה ממלך המלך ומצב לחות מקום אלא כן נזוד כב : כאן נשמת עיניו : כאן נקמעה ירו' כד
המקום מוכר נ' פעמים מי מדינה מי מדינה : כלאו כאן הנה מעים כאן הנה אהרן כאן הנה
משה וכן הוא אומג נשמנו כד : קלע שפיהם : דוד לפע הקכה עבדה שעבודת אל תתק אחר
אלו לו הקכה לה שיהו הכיות אומדות בשל שהיה אהבו מחל לו : משל לאדם שבה מע המלך
לך כודין חטין והיו הכל אומג אפסר קזה כול לעמוד כלף כודין חטין חינו לא מששו המלך ונתב
ל סמפון : פעם אחת שיד לא שקלט כלום נעש המלך לכות ונכר בני וכיותו ומעמיד על אן
המס : כאותה שעה אמרו חין כדו כלום : חף של הפרועות שכו על דוד מוכפלות היו שג ואת
הכמה שלם ירבענים : ל חטא אומג חוטעין שעה עשר : ואף טק הנכח הוכחו של אונת מ
מעשה שעה : אלא לו חטאת אלא לו עת נס : העביר חטאתך ועת נעשה : ואומג לכך חטאת
טע פנים כוכים עמדו להם לישראל משקודו מלך ישראל ואין יכולן לרעות חנה העבירות כמות
כמעשהם המוכים ולחבטו מן המקום אל חס : והדי זכרים קל וחומר מה לו שיכלן לנשות
כמועדין המוכי : לא כקטו מלפני המקום לא חס שאר כל אדם על אחת כמה וכמה שלא יכנסו
לא חס : ולא הנש הזה ואתחן אל : עשה לשונות נקדחת תכלה זעקה שועה נחקה שג
יחנה אל ותכל כעד העם הזה : ואל תשא ואל תמנעב : נקדחת ככל שג ואתכל לפי :
נקדחת ככל שג ואתכל לפי : נקדחת עתרה שג ויעד יחן לפי : נקדחת עמידה שג
ויעמד פתח ויכל : נקדחת חלוי שג ויתל משה : נקדחת תחנה שג ואתחן אל : משל לב
מדינה שמוכרין מלפני המלך שיעשה מדינת חלתי פעם אחת היו לו שג חויבים ונכלו למט
אמרו הדי תעשה מאת המלך שיעשה חת מדינתו ללתיא : כ משה מבקש מלפני הקכה שיסא
סדך כון סדיה שנתקט שכלו סיתון ועב לפנו חמהדי : שחבקט מלפני המקום שחבקט לחן
לך נלא כעשה היא לאמר זה אחד מן הדדים שאלא משה להקכה הודיע אס חנה געה ואס
לנו : ואמג לו חט עשה : ודבר משה אל : לאמר מה אעשה לעם הזה : שאין וכל לאמר : לא
הודיע אס חט כופל כדס ואס לאו : כדכ כדכ וידע משה אל : לאמר הן ככ ישראל לא שמע
אל : שאין וכל לאמר : לא הודיע אס חנה מלפני חנות אס לאו : כדכ כדכ ויעק משה אל

אחת ממעשים ייחוס שכל מעשה של פסח לא נקמה לו ענה . מסתן אמרו העומדין בחזק
 לארץ הופכין את פניהם כיצד תרץ ישראל ומתפללין שנו והתפללו אל השם הוזהר העמדים
 כיהושע הופכין פניהם כיצד בית המקדש שנ והתפללו אל הכותל הזה השמדין כבי המקום
 מטבין את לבן כיצד בית קדש הקדשים ומתפללין שנ והתפללו אל המקדש הזה . נמסרו
 עמדין כצפון פניהן לדרום פניהם לצפון . כמזרח פניהם למערב כמערב פניהם
 למזרח . נמסרו כל ישראל ומתפללין למקום אחד . ורחק בעיני . למשך צמוד על כסו של
 יצא לבית ליהוה שלו . נעם לבית בלתי שמו מנעו ומדבר עיני . נעם למחוק מנעו ומנעו
 עמו כיון שכל לך יען חל לו מסתן וחילך חסוד . כך משה חל לפעם הבה פלעמי חיי מנעו
 סודך ישראל לא מגדל הירדן הזה . מלל חבל של חמשים חמה חל לו ורחק בעיני כ לא ה
 תעבר את הירדן הזה . סל פס . וכו את יהושע . חין צווי לא זילו שנ ויקר

משה ליהושע ויחמד חליו . חוק וחמץ . חוק סעיה וחמץ כמעשים ייחוס .
 כי הוא יעבר לפע העם . חס הוא עובר לפניהם עברים . ואם לאו חין עברים . וחוא י
 יתיל חוש . חס יתיל . יוחלים ואם לאו חין יוחלים . וכן את מוצא שחכמו לעשו מלחמה
 כע נבלו מקן כלו חיש צדיק שנ ויכו מהם חשי הע שאלש . תשה חיש ויקדע יהושע
 את שמלתו . ויחמד יהושע חנה . לים למה העבדה העבד . ויחמד יי חל יהושע חן
 לך . לא כך אמורה למשה וכך מותלה חס אתה עובר לפניהם עברים . ואם חין אתה עבר
 ואם אתה מנחילן יוחלין ואם לאו חין יוחלין . לא שלחש והלשם חחריהם . סל פס .
 ושכ כנח . חל מי נס לנו טעם כנח מעש . רעם טעשינו כמעד . לח חל

להם מה כיטש וכי הדבת כמה תבלות ומה כקשות וכמה התנוטם וכמה על של
 חרש לארץ . חכל חוש הטעשה לפעו חרבע שנה שנ חרבע שנה חקוט כדוה ולחע
 לא גדלים טכרס משהתוים לפעור חמין פשוטה לקבל שנ ועשה ישראל שמע . הדי חתם
 חדשים עב מחול לשם לשעב . סל פס . שמע ישראל יי להנו . למה נחל
 דבר חלכב ישראל . כע חתהם יחוק ויעקב . חין סל נחן לא כע ישראל . זכה יעקב
 חכמי שיחמד הדבור לכבו לפי שהיה יעקב חכמו מפחד כל ימיו וחול שמח וסח ממש פסלו
 כדרך שיח מלכות . יחוק חכ יחא מוכטו עשו חתהם זקני יחא מוכטו יעמנעל שעב
 ענ שנ ותח אתה הני המלכות אשר יעה לחכמה מסתק . שעבד ענ דברי ל עקבא .

והחוקים רבלי עבר לכתוב חייא. וחנניה מישל ופריה לזקוק לטוב ויהא חזקו כחאם נה סיוו חלע
עבדו. חתנר. זה ענין חב נבל נלך שבעה. ואתיק החזקה. לו עמד מכות שהכח הקיפה עלה
המזרים במזרים שנ שנה חתנד. חמד מי ל כטמים שלח נסוד נוס מחוק. עמד נוס חס כרכוס יושב
על המסח שלו מונחא הוא מקסעקעדין של שלח יתדשו. חנה שאין לך סעקעדין מפט מה חין חנה
מוחללי. מלך עמד נוס יושב על סמנה שלו מונחא הוא מתיבוסם שלו שלח יתנינו. חנה שאין לך
דיותבוס מפט מה חין חנה מוחללי. חמד יעשה מועדן במזרים. וכבודוהך עליהם. דבר חח
מועדן במזרים. וכבודוהך על עזר חרט. **סל פס** חעברה על וחזאה. חמד
שהיה מסקט מלפני המוקוס שיבש לחרץ. יהדי כס
טט עבדים ועד על חחר מהן שלח לשועתיין ליום. חמד נור עלי שלח לשועתיין ליום חייט מועמואפי
שנה חפי שטתם. ועל כך למה כד. לטע דבר. רבו. חמד וטר על השיט שלח לשועתיין ליום חמד
חמד חת לחיות בלח יין חפי שעה חתה. ועל כך למה כד. לחס דבר. רבו. כך משה היה מחכב
דבר הקיפה ומסקט מלפני המוקוס שיבש לחרץ. לך נאמ חעברה על וחזאה. הקד המוכ. הכ
קדחו חותהר שנ חמד יחמד חוס כהר יי. משה קדחוהר על הקד המוכ. דוד קדחוהר על מי יעב
כהר יי. ישעה קדחוהר שנ עבון יהיה הר כית יי. עיס קדחו חותהר לבו ועטה חל הר יי. והלבין
זה כית המוקוס שנ גלע חנה ל חוס הלפין. ולמה קדח סמו לכסין סמוכין עיפותהם של יעד
שנ חוס חמחיס שטתם שלח יביו. **סל פס** ויהעב יי. טעעב עליו חמד
וכי ד ליעו ד יהושע חומ סמנה שחיעה יכולה
לעשה לכך. ותי שמע חלי. שלח קבל רפלה. ויחמד יי. רב לך. חמד לו דומח חמד עשה
לעינן מה משה חס חמים טרל ננלים לח שא ל פנע עליו סחמ סמנע טח המודים וכמו
על נגידה שלח יבש לחרץ. המענין חנה הדין והמעוותן חנה הגשמי על חתה כמה וכמה.
דח רב לך. חמד לו משה הרבה לך כד. לעלם חמ. חמד סחומי חכיוו חנה לך כד. חל
חבייט. דח רב לך חמד לו חמד סחומי לחכיוו שוב על רך על פנע. ומה משה סמל
ל רב לך חל רשק לח נמנע מלסקס רחמים. מלפני המוקוס שאר כד חמד ענ של חתה סמה
וכמה. ומה חזקה שנ לו צו לביתך כ מנת חנה ולח חנה. על נמנע מלסקס רחמי שהיה
חוס חפי חרב חגי. על צנחח של חמד חל ימנע חמד עמע מן יד חמים שנ ויסק חוקיהו חת עט
חל הקיר. שאר כל חמד על חתה כמה וכמה. חל רשק. מלפן היה ל ליע כן יעקב פה חנה

וכן ויהי חומר ויהי שכן שאל סוף . כון שמענו יעקב נודענו חסדי חלם שמח .
 אידע סמול רבנו ער שנתבאר מפי חזקיהו ששה רחוק ושואה . למדך שהיה רחוק מוטענת
 ימי ער שסוף משה וקבלו סמאוסה שג' וישבו לחסל לחס ורחיקה העול לא היה עמיהן למדך שה?
 רחוק מוטענת כל ימיו ער שסוף משה וקבלו סמאוסה שג' יחי רחוק ואל ימנה . וכן חות מוסף בשעל
 חכיו מן העולם קדושה לכו ומוכתחן כל אחד ואחד כפי מצמו שג' ויקחא יעקב אל בניו רחוק
 כדורי חנה . שמעון ולגי אחים . יהודה חנה ירוך . מלמד שהוכחן כל אחד ואחד כפי עצמו
 נקראן כולן כאחד חלם יס כס כלבם חליקות לב על מי שאלו מהיה העולם . אמרו לו יס
 חכיו שמע שסוף שחין כלבן חליקות לב על מי שאלו מהיה העולם כך חין כלביו חליקות לב .
 לא יי' להיו יי' אחד . שמע יסדל . ועלה חס חולו וישמעו יסדל על ראש הממה . ששה רחוק ה
 השואה . ר' חולו שאלו כחך סס כבוד מלכות לעולם ועד . חלם לו חזקה ר' יעקב הדי שהיית
 כל ימך שיהו כנך משכמים שמשכים וקורחין קדוה שמע . מבאן אמרו הקודא ה' ולא השמיע לזני
 לא יס . יי' להיו למה טאל נבלא כס טאל יי' אחד מה ה' יי' להיו . עליו הוחל שמו כות . כנאן
 כסו סלם פעמי' טעה ידאה של זכור . שחין ה' לה . יסדל שהי' כס טאל חת פט האדון יי' . על
 עליו הוחל שמו כות . וקראן כרטי טה חמד יי' צבאות לה . יסדל . מה חס צדך והלח כס טאל
 חס יי' לה כל כבוד הממנה יעלה דבר . מה ה' לה . יסדל על יסדל הוחל שמו כות וכן הוא חול
 שמעה עמי וארסה . עלך הוחל שמו כות . ר' יי' להיו יי' אחד לכל כפי העולם . יי' להיו
 בעולם הזה . יי' אחד בעולם הבא . וכן הוא חול והיה יי' למך על כל הארץ . סל פס'
 ואהבת את יי' להך . עשה מאהבה המוט יס כן העשה מאהבה לעשה מיראה . העשה
 מאהבו שכו שכל ומכובל . לפי שהוא חול את יי' להך והוא יס כל אדם שמדתו מאחירו כשהוא
 מצדו מנחו והולך לו . חנה עשה מאהבה שחין חנה במקום ידאה וידאה במקום חנה לחב
 סמות המקום כלב . ר' ואהבה חנה על העית כחנה חסך כעטן סג' חנה הנפט חסד עמי
 כחין . והלח חס מוטענת כל כפי העולם לכחות ידע חנה ופנתם כו שממה חין יכולין לא שהיה
 חנה חכיו מעיין ומעטן תחת כפי השכנה . כל לבך . פטי יסך כס טוב וכסד יע ר' ח'
 כל לבך . סלח יחל לכך חלה על המקום . כל נשך חס' הוא כוטר חנה נשך . וכן הוא חולו כ
 עלך חולו כל הים . ר' שמעון קמטו חולו וי' חסד לו לחס ליהדנ כל הים . שמעון עמי חול
 כל נשך חנה ער מכוי הנפט . ר' ליע חולו חס טאל כל נשך למה טאל כל מאדן חס טאל

את ציון אומן לזמן לזמן לתלמידיו סמכות ואמרו סמכותו ויטכנו אומן לו עקיב אמרו לי הדין הוא
 אומן כן שנתים עשרה מעשה כמלכו וחכמים וחכמים מלך כיהושע ואומן יש אלה מוטל
 שלמה ובי עלת על לב שחוקו מלך יהודה למד לכל ישראל ושלח למד למטה בני ישראל על כל
 תלמוד שלמדו ושל עמל ששלכו על המעל לו על הייסודין שני וידע יי אלה מעשה ושל עמל ויבא
 יי עליהם תת כל שר- העבד אשר למלך חסור וילכו את מעשה ויאסדהו ויוליכו כבדה וסדע
 לו חלה את פני יי אלה ויבג ויתפלל אלו ויעש לו האת הכיבן סודין ד מנזיר אומן הדי הוא חן
 מאהבת את יי אלהיך אהבהו בכל לבבך מאהבה את אלהיך בכל ענין שני ואתה אברהם אלהיך בכל ענין
 כסחך שעקר עצמו על נכ המחסר ענין שני ויעקר את צחוק בניו בכל מאדך הוי מנודה לו
 כיעקב שני קטנה מכל החסדים כל פס והיו הדברים האלה ד אומן למה נאמ
 לפי שני ואהבת את יי אלהיך חיסו יודע פס אהב את המקום היל והיו הדברים האלה

וכן הדברים האלה על לבבך שמתקן כן את מכיר את מי שאלו והיה העולם ומדבק כדרכו לעו
 חנני מצוק שלח יהו בעיניך כי יעשה מאי יטה שאין בני אדם רצין לחיותה לך כחודשה שהכל
 רצין לחיותה על לבבך מוטל היה ד יאשיה אומן צדק אדם להטבע את יסו סבך את המוטל
 של מקום הצדקים משכנע את יסו שלח לעשות עבדה שכן מבינו בעם שהטבע לעו
 שני חיי שני עד הקר וכן מבינו כבוד שהטבע לעו שני חיי כן אס יי ימסו ונשם
 סהכדיקין שבעין שלח לעשות כן השעף משכנעין לעו לעשות שני חיי אס לסת אחריו

כל פס וטעם שיהו מחודדים בפך כשארם שולך אלה ימונש ותאמר לו
 אומר לו מיד וכן הוא אמר לחכמה לחיות את ואומן קשרם על אבן עזר
 ואומן כחכיס כד נכוד ואומן חסר- הנש חסר מולת את אשתה מהם וטעם כל לו כן
 פסין ואין קדש ל פסין ולח והיה כי יביאך פסין מהיה כדן מה זה שהיא סקסידה דין הוא
 מהיה פסין ולח קדש ל והיה כי יביאך פסין ועדין אנו אומן אס ויאמר
 סקדמונהו במלות אחרות הדי הוא פסין עשדת הדברות שלח ארמוס מכבוד אחרות חיסו דין
 מהיה פסין אמרת קל וחומר הנח את חדש ל והיה כי יביאך מהן סקסידה חייט פסין עשדת
 הדברות שחייט כקסידה חיסו דין שלח יהו פסין הדי ריאמר יוכח לעשדת הדברות שאינן שחייט
 סקסידה מהיה פסין ולח וטעם לו פסין ואין עשדת הדברות פסין וטעם לבבך לו
 תלמידים וכן את מנפח כל מקום שהתלמידים קרוין כנס סנו יסאו כן הנביא יאמר

כל מאריך למה שאם כל נשך . יט לך אדם טעם חכמה ומוסר . לך שאם כל נשך . ויש לך אדם
שמוסר חכמה עליו מעט לך נאם כל מאריך . ל עקיב אומא חס נאם כל נשך וקל וחומר כל מאריך
ומה נלכלכל מאריך כל מדה ומנה שהוא מעורר קשקש קלל הוי מורד לו בין במדה טובה בין במדה פודעיות
וק דוד הוא אומא כוס ישועות אשא . וכן איוב אומא יי טען ויי עקח . בין כך ובין כך יהי טעם יי מבוקר . כך
על מדה הטובה על מדה פודעיות קל וחומר ומה אומא חומדות לו כך הטעם ומרת ואלו כדבר אחר
העליות טוב . ועוד יהא תנשי סודס טעדין סנעטיהן היו וסאתה פודעיות עליהן וקבלה על כרחי . והני ל
דברים קל וחומר ומה מי טכעדין בטובה נאם בפודעיות ומי טעלה בטובה איינו דין מיהא נאם בפודעיות
והוא שאם לה כדבר אחר העליות טוב . ועוד יהא אדם טמח כייסודין שאם אדם בטובה כל מינו אינו
נמתל לעשן טכחו ומה נמתל לו כייסודין . ל לעזן כן יעקב אומא אחר אשר יאמר יי יוכת ושב סאמר יי
איש אחר כיו . ומי טס לו לך שירצה הוי אומא הייסודין . ל מאריך אומא נידעט טעם לנכך אחר ולכך ידען
מעשים טעמית הייסודין שהכחות עליך שלח טכ מעשיך הכחות עליך . ל יסני כל יהודה ואימ חכמי
יסודין טעמו טלהקסה טלמי ייסודין טאין עליו טכ יי אהך מיסודך . ל טען אומא טעם שהכחות טח
טוטה לתדך כך כדית כדוטה לייסודין טכ יי אהך מיסודך . ואומא כ יי אהך מביאך אל ארץ
טובה . ל טמען כן יוחי אן חכבין יסודין טעלע מעטנות טוכות טוטו לך לישדל טאומות העל
מעטנין לך ולי טוטו לך לא עלידי . ייסודין וכו הן תורה וארץ ישראל והעולם הטל . העדה מטבן טכ
לי אהך מיסודך ואומא כ יי אהך מביאך אל ארץ טובה . העולם הטל טכ כ טר מצוה ותור אחר
ואי זה דרך מביארת לתי העולם הטל הוי אומא זה הייסודין . וכן הווא אומא וכו וטכטקן . ואומא והס
הטו לרנך . אעטשהן לוקין אינו זון מרעוהך . ל טמיה אומא חכבין ייסודין טעסם טהקדכין
כך ייסודין מרצן כקדכיות הווא אומא וטרטה לו לעב עניו . וכיסודין הווא אומא והס ירבו אחר טעם
ועד הייסודין מרצן יותר מן הקדכין טהקדכין בממון וייסודין כנעם . וכן הווא אומא עור כעד עור
וטל אחר . וטר היה ל לעט חולה וטבטו ל מרפון נל יהושע ור לעז כן ערדה ור עקיב לכדדו ואמ
לו ל מרפון חכב ארתה לישדל מנגבל טנגבל חמה מאידה כעלם הזה . יארתה כעלם הזה ולעו
הטל . אומא לור יהושע חכב ארתה לישדל ממרת טמאים . טמאים טוטבן תיים כעלם הזה וארתה
ערת תיים כעלם הזה ולעלם הטל . אומא לור לעז כן ערדה חכב ארתה לישדל מאכ ואם טאכטו
ואמו טל אדם מביאין אורט לעלם הזה וארתה הכחות חנותו לעלם הזה ולעלם הטל . אומא לו ל
עקיב חכבין ייסודין טכל מי טהייסודין טאין עליו סקרא כן למקום טכ כ טאמר ייסוד אית

לחות כס אחד של אחד עי ימינות . על יתד פנינה של יד . חותה חומל בעשה של יד או על ידסה סג
 כמשמע . והדין פותק הוחל לראמדה ושה וכן תפלין כחש וכן תפלין כד מה סחש בעשה שחש
 חף כד בעשה סכיד . ד' ליען חומל בעשה סכיד חתה חומל בעשה סכיד חו בעשה כמשמע וכל והיה
 לחות על ידסה . לך לחות ולח לחתים לחות . ד' חומל בעשה סכיד חו על ידך כמשמע וכל והיה חתה
 החלה . דבר שבע לך . וחי זה זה עשה סכיד . על ידסה זה שמל חו חיסו לא ימך חנפן שאין דאיג
 עבר זה עבר . ידה ליתר תשלחה וימינה . הח חין ידך החמוד ככל מקום לא שמל . ד' עטן חומל
 וקסדתם וכתבתם מה עשה כיומן חף קטייה כמלן וכן שקטייה כמלן עטינה כשמל . ד' יסי חו
 מציו שאף ימן קרויה יד של נהח יוסף כי יסית חטו יד ימינו . חס כן מה חל על ידך להכח חתה
 הנדס שיחא כיומן . על ידך ולפוטפות . דאשן סכיד וחרו כן של דחש כחש . מעכן חמט
 שחודס כותן תפלין כותן שליד תפלה וחרו כן כותן של דחש ומשהוא חוכך חוכך של דחש ותפלה
 ואחר של ד . כן עיטך בעשה שחש . חוכן עיטך כמשמע . והדין פותק הוחל לראמדה ושה וכן
 תפלין כחש וכן תפלין כד מה כד מקום שחש ליומא שבנחחד חף כחש מקום הדחי . ליומא
 כנענחחד . לחפוקי כן עיטך דחישא סג ושער לך ושיע סהוב . סל פכ . וכתבתם
 כתבתם . מעכן חמח סתב ללפין עיטן ולעניטן לפין ולכיתן כפין ולכין . כהן ולד' ד'
 ולד' ד' . ולח ח' ולח ה' ולח ו' ולח ז' ולח ח' ולח ט' ולח י' ולח י"א . ולח י"ב . ולח י"ג . ולח י"ד . ולח י"ה . ולח י"ו . ולח י"ז . ולח י"ח . ולח י"ט . ולח כ'
 למטה פתחה סתומה ולסרמה פתחה . סג של חו חו סתומה כטייה חו סתומה טויה כחש
 חו סתומה החודות של חכ הד' לו ינחו . וכתבתם . שומע חט על נכ חכס הד' חתה דן טחמלן
 וכתבתם . וטחמ להלן וכתבת עניה . מה סתב החמוד להלן על פתח חשש חף טחן על נכ חכס .
 או טלך לודך זו טחמ טחן סתב וטחמ להלן סתב מה סתב החמוד להלן על פתח חף טחן על קשר .
 חתה דן כלפין הזה וחט חתן כלפין שבעל דן מוטק טחמ טחן סתב וטחמ להלן סתב מה סתב החמו
 להלן על נכ חכס חף טחן על נכ חכס . חמוות הסרט חלמוד דבר מוסח חודן דבר מדבר .
 חלמוד דבר טחמ כותן לדודות מדבר טחמ כותן לדודות . וחל חלמוד דבר טחמ כותן לדודות
 מדבר טחמ כותן לדודות לא לשעה . טחמ טחן סתב וטחמ להלן סתב . מה סתב החמוד להלן
 על הספר וכדיו חף סתב החמוד טחן על הספר וכדיו . וחנפן שאין רחיה לדבר דבר לדבר סגו חלמוד
 להס כדוק מוסח יקח חל וחס כותב על הספר וכדיו . על מזוזות כותב . שומע חט כמזוזות
 חל כשניה מזוזות ריכה הד' רכוי אחד רכוי וחין רכוי אחד רכוי לא למעט רכוי . ד' ישמעל ל' יצחק

שבת אלהים וכן בני העבדים היו לא תגמרום היו כלפיך שהתלמידים קרית ואומל ועשוכ
 העבדים אשר כדיתו אל לישע וכן את מנצח סחוקיהו מן יהודה שלמד וענה לשרל וקרא
 שם של בני ענה אלתאלי ועם שהתלמידים קרית עבס כן הרב קרוי אב של ולשע חואל
 והוא מצעק אב אב ואומל ולשע חלה את חלו אשר ימות בו וידד חלו ואת ממך שדל נאמר
 אב אב רב שדל ודברתם עשם עיקר ואל הששם מפילה שלת יהא משחק ומעך
 בהם שלת ותעב כהם דביס אחרים כמלס שמאל תאמר למדות חכמת שרל חן ותלמוד
 חכמת האומות תל וכלבך ללבוט בהן ולא לפטר מתעבה וכן הוא אומל יהיו לך לבדך ואומל
 בהתה לך תעה חוקך כעלם הזה ושכך תגמר עליך פשעה מיתה חקיקות לימות
 המעית היא תשיחך לעלם הכח ושכך יכול אפי עב טחפ היום תל ובקומך יכולת
 עמר טחפ היום תל סוסתך כבוקך וכלבך סדך דרך ארץ למדה וענה וכבר היה לטמנ
 מופתה נל לעד כן ענה וחקם הבעזמן חן כוקף ל ישמעל חכמה ל לעכס ענה חל לו
 ל ישמעל מה זה לעזר חל לו ישמעל אחי לחחד שאומל לו זקנך מעברל חל להם יהיה
 ככר המעשיות חל לו העיותה ככר כי שמא ואת כוקפת ככר כי הלל דלל שלת יע
 הדבר חוכה שמאל ידחו התלמידים ויקבע הלכה לדורות שכל שמא חומל בעב כל אדם יגוויל
 וכה יעמנו וכו' וקשרתם לו כקשירה נאין ויאמר כקשירה שהיה כדן חס קדש ל ונה
 כי יכאך שאיטן שסין הרי הן כקשירה ויאמר שהיה כשטן דכר למנע תכבוד חתום צלך
 תיכונ דין שיהא כקשירה תל וקשרתם לו כקשירה נאין ויאמר כקשירה ועין חל חז חס קדש
 ל והיה כי יכאך שקדמוס מכות אחרות הרי הן כקשירה עשרת הדברות שלת קדמוס מצפ
 אחרות תיכונ דין שיהא כקשירה אמרת חל וחול הוא חס ויאמר שהוא כשטן תיכונ כקשירה
 עשרת הדברות שאיטן כשטן תיכונ דין שלת יהו כקשירה הרי קדש ל והיה כי יכאך יוכתו
 שאיטן כשטן ומה הן כקשירה והן יכתו לעשרת הדברות שאיטן שאיטן כשטן שיהו כקשיר
 תל וקשרתם לו כקשירה נאין עשרת הדברות כקשירה וקשרתם לתות על ידך כך אחד
 של אדכע מוטפות שהיה ככר הנחיל ואמרה רעה וטן תפן כיד וטן תפילן כחש מנה
 כחש ל מוטפות חף כיד ל מוטפות תל וקשרתם לתות על ידך כך אחד של ל מוטפות
 חו שס שכי כך אחד של ל מוטפות כן של חש כך אחד של ל מוטפות תל והיו למוטפו
 מוטפות מוטפות הרי סאן ל מוטפות חו יעשה ל כסין של ל מוטפות תל וקשרתם

יסוד לפי סחביה מנהל ארצות כבודת כלל של שני ענין ארץ וחרושת . ארץ לוטת ארצות
 וחובות לא מורחות . וראש עבודת תכל זו היא ארץ ישראל . ד' שמשון כן זתי חומל תכל זה ארצו שטח
 מעתה קת סתם ארצו . ולמה תקרא שמה תכל על שיהיה מעטבת ככל . שכל ארצו יע כזו מה שק
 כזו . אכל ארץ ישראל אינה חסודה כלום שג' לא ותמר כלכה . דא למה תקרא שמה תכל על שם ותכל
 סדענה . וזה הערה שג' כענין וענה מיכן שהענה סוף ישראל . וכן את מוצא בספרות כשכת
 לפענה את ישראל מעת חמל לתן כוחו ולקחת אתם אכל ארץ בארצם ולא חמל . פה מארצם . והי
 דברים קל וחומר ומהמי סכא לומל שכת ארצו לא דע כפיותה של ארץ ישראל קל וחומר לשכחה . ד'
 שמשון חומל לא היה ידע . למלך ששאל חמה חמל לה אכך מלך וזאת מלך אכך עשיר וחמל עשיר
 ואין זה סתם . לא סבר חומל אכך הדיוט וחמל מלך אכך עשיר וחמל עשיר . אכך מאכילך ידק
 וקמטה וחמל מאכילך סגור ונכס . אכך השקך יין חמל וחמל יסן . והי דברים קל וחומר מה מעש
 סכא לומל שכת ארצו לא דע כפיותה של ארץ ישראל קל וחומר לשכחה . הרי הנה חומל כידועס
 יקראו לחמנון סדיון והאמר יקראו לו שטר . וכמוקום אחר הוא חומל ער הד' ס' יאן היה חמנון
 נדסא ד' שמותים לו וכי מה סדך העולם לכך לא שהיו ד' מלכות מעתקו טעות עליו זו אומלת
 יקרא על שמי . וזו אומדת יקרא על שמי והי דברים קל וחומר מה חס פסולת ארץ ישראל חרע
 מלכות מעתקו טעות עליו קל וחומר לשכחה של ארץ ישראל . כוצא כדכר והנה קדיות סנה היה דבר
 וכמוקום אחר חומל ושם דכיר לפעם קדיות ספר . נמצאת קדויה ד' שמנות . ומה צורך לבאי על
 סך לא שהיו ד' מלכות מעתקו טעות עליה זו אומדת תקרא על שמי וזו אומדת תקרא על שמי
 והי דברים קל וחומר מה חס פסולת ער ישראל כך קל וחומר לשכחה . כוצא כדכר חנה חומר
 עלה אכל הר העברים . וכמוקום אחר ענה דאטתפסנה . ועד הר נכו . נהר חמר שמו . כדכר
 קדו ד' שמות וכמה צורך לבאי עולם לא ד' מלכות מעתקו טעות עליו זו חומל יקרא על שמי וזו
 חומל יקרא על שמי . והלא דברים קל וחומר ומה חס פסולת הרי ישראל כך קל וחומר למשוחים
 כסוף מדתה האויסו למה תקרא הר נכו שנקברו כו ד' נביאים משה אהרן נמרס . הר העברים
 שכעברה מת שג' ויתעבר י"ג כ" . דאט הפסנה כמשמע . הר החר שמו בארץ מנחם . הרי הוא
 חומל ואהרן לך ארץ חמה תלת צב . צבאות נים . ארץ שהל צנפין סה . ארץ שעשויה חולי יאן
 למלכס ולשחטן של מלך ושליון של חנה בארץ ישראל חומל לא עשית כלום . ד' יהודה
 חומל וכי אחר ושלשים מלך (שליון) שהיו לשעם כולן היו חלק בארץ ישראל . לא כדכר שעשין

והוא שכל המעשה שיש בו חסד ורחמים
זהו קל סגולה מכל סגולה ויהי כן פירות ארץ ישראל קלים לבא מכל פירות הארצות דאמה צב זה
סגולה מכל סגולה ויהי כן פירות ארץ ישראל קלים לבא מכל פירות הארצות דאמה צב זה
תעשה ומה צב זה קל סגולה מכל סגולה ויהי כן פירות ארץ ישראל קלים לבא מכל פירות הארצות דאמה צב זה
אין קלן יכול לא יתקיים תל ארץ וסגולה נדעו שמען כתוב ומרעין כעס וכן הוא חומר חסד
על לדיה שיהיה לפרטו כקדן כן שמן מה שזר זה קדנו ובאותה מכתבו כן ארץ ישראל נבונה
מכל הארצות אי מה שזר זה תין כו פסולת מקדו כן ארץ ישראל נבונה מכל הארצות וכל
כקדן כן שמן שמנה היא ארץ ישראל לגמור סבל שבוח מתכונן מנוחה מתכונן וארץ יש
לפי שבוחה מכל שנ עלה נעלה נרשנו חוזה ויעלו כגב ויעלו ממזרים לפי שבוחה מכל
מנוחה מכל שנ חקמה ועבית ואומ ואלו עים לחוקד והלכו עמים דכס לבו ונעלה וכן
כי עדים דרכי לא כדרך מצרים ארץ מצרים שונה מן העמך ארץ ישראל שונה מהעמך
ארץ מצרים נמוך שונה נבוא ארץ ישראל נמוך ונבוא שונה ארץ מצרים נמוך שונה ואחר כך
נבוא ארץ ישראל נמוך ונבוא שונה כחות ארץ ישראל נבוא ושאינו נבוא שונה מצרים נבוא
שונה ושאינו נבוא אינו שונה מצרים שונה ואחר כדעת ארץ ישראל כדעת ואחר כך שונה
ארץ ישראל שונה ככל יום ונזרעת כלים ארץ מצרים אונה עמלבה כמכל ובקדוים ואתה כוון
שנת עשך עליה ואם לאו אין כן כלום אבל ארץ ישראל אינו כן אין שכן של מנוחה והמנוחה
מניד להן נשמים למלך שהיה מהלך בדרך רחוק כן מוכס ומסור לו עבד נשמונו סוכ רחא
כן מוכס חחר מעדן ומפוטק ומכדו ואת חכמתו ועמון כפעולה אלא בידה שחנ עשה פדי
ומחבלו כן כל הארצות טענו להן שמעין לשמען מצרים שונה מן העולם ככל שונה מן הארץ
אבל ארץ ישראל אינה כן לא הן ישנן על מנוחה והמנוחה מעניד להן נשמים ולגמור שלט כדרכי
כשר ודס דרכי המנוחה כשר ודס קונה לו עבדים שיהו זמן ומפרעין חוזה חבל מי שאלו נהיה
העולם קנה לו עבדים והוא זמן ומפרעין וכבר היה ליען ול יהושע ול צדוק מסוכן כביר
והמנוחה של סו של לך מוזב לך כוס לך ליען ולח רצה ליטלו כולו ל יהושע אלא לך ליען
מה זה יהושע כדן שאינו מסוכן ודך עמד ומשוק עלינו אלא לו ל יהושע הנח לו וישמען ח
חסדים גדול העולם היה ושמען מלחכ השרת וסכר שהם עבדים עבדי עבד ועמל כדרכי לך
שמען חוזהו אלא להם ל צדוק הנחה כבוד המנוחה ואתה עמוקין ככבוד כשר נדס חסמי

